

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

135ος Διαγωνισμός Λύσεων Δεκεμβρίου—Ματίου (Αι λύσεις δέονται μέχρι της 19ης Μαΐου)

183. Συλλαβόγραφος

Αν μία νήσος του Αιγαίου Με μία λάμπη ένωθη, Κ' εις τη μέση πάντα σύ, Καλλιπέλαδον πηγών Εύθης θά σχηματισθή.

Εστάλη υπό της Απελευθερωθείσης Μακεδονίας

184. Στοιχειόγραφος

Όπου στηθώ, με αίματα Τό έδαφος ποτίζω. Απέκοψες τ' άκρα μου; Με πόνον ξεφωνίζω.

Εστάλη υπό Γιαννάκη Παπανικολάου

185. Τονόγραφος

Έρετα ήθέλησεν Τόν τόνον να κινήση, Κ' έκαμ' άρχαιον έορτήν Χωρίς και ναπορήση.

Εστάλη υπό της Αδρας της Μουσειώσεως

186. Ασθή

Νάντικατασταθούν οι άστερισκοί διά γραμμάτων ώστε νάναγινώσκονται: όριζοντίως υίός της Γής: καθέτως μία των Ξειρήνων διαγωνίως δέ Ήπειρος και Ίσθμός.

Εστάλη υπό της Θελασσονκαταίτης Ελλάδος

187. Τρίγωνον

Όποριόν. Γενναίος. Πρόσωπον της Αγ. Γραφής. Άντωνομία. Σύμφωνον. Και καθέτως τ' ίδια.

Εστάλη υπό της Μάχης του Σαρανταπόρου

188. Κρυπτογραφικόν

1232425 = Πόλις. 2342 = Γύμνασιον. 32452 = Πόλις. 4232 = Έπίσημα. 5242 = Θεραπευτή.

Εστάλη υπό της Έθνικής Παλιγγενεσίας

189. Έπιγραφή

Υ Α Ι Π Ο Α Ρ Τ Β Σ Α Π Ο Ρ Ε Μ Ρ Η Ν Ο Η Τ Υ Α Σ Ε Υ Α Ε

Ζητείται ή άνάγνωσις της έπιγραφής ταύτης.

Εστάλη από την Μανιώδη Ταξιδιωτίσαν.

190. Διπλή Άκροστιχίς

Τό πρώτον και τ' άριτόν γραμμάτα των κάτωθι ζητουμένων λέξεων, αποτελοϋν δύο διασήμους Ρωμαίους:

1, Νήσος του Αιγαίου. 2, Βράχος υπό την θάλασσαν. 3, Μουσικόν όργανον. 4, Άνθος. 5, Γεωργικόν έργαλειον. 6, Θεός των Αίγυπτίων.

Εστάλη υπό της Ηρωίδος του Σουλίου

191. Φωνηεντόλιπον

ργς - μ - σθ - μδ - ν - πλτς

Εστάλη υπό της Σημιαίς του Αβέρωφ

192. Γρίφος

α α τις είν τις έλα, δός! α αρ τις δλ τις α α τις τις

Εστάλη από τόν Έλληγόπουλο του Αίμου.

Τέλος του 135ου Διαγωνισμού

Από τόν προσεχές άρχεται δ νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

Τών Πνευματικόν Άσκήσεων του Ιου φύλλου

1. Χαμαλιών (χαμαί, λέων).— 2. Μισθός (μύς, θός).— 3. Βιολιον, Βιδλιον.— 4. Ή νυκτερίς.

5. Μάλατα.— 6. ΣΙΝΑ (ήτο ΑΝΙΣΟΣ)

ΠΥΘΙΑ ΙΡΙΣ (τήΣ ΙΡΙΔΟΣ)

ΔΑΣΟΣ ΝΙΚΗ (Η ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ)

ΣΙΤΟΣ ΑΣΗΡ (ΉΡΗΣ Άρ...

ΑΥΓΙΟΣ [χαίος]

7. Πέτα.— 8. ΠΑΝΑΜΑΣ, ΑΜΕΡΙΚΗ

(1, ΚαρΠΑθια. 2, ΓραΜμα. 3, ΣυνΝε-

ρον. 4, ΔηΑΡιον. 5, ΤαΜιας. 6, Αρα-

Κάς. 7, ΜεσΣΗνία).— 9. Όποιος στραβά

φουρονίζει, στραβά καρβέλια βράζει. 10. Νεν-

κήμαμεν (Ν' έν οίκοι κα μ' έν).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις με άπλά στοιχεία των 8 στιγμών λεπτά 10, δια δέ τούς συνδυαστάς μας λεπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεία τόν διπλάσιον, και με κεφαλαία τόν τριπλάσιον. Έλάχιστος όθος 15 λέξεις, δηλαδή και οι όλυγότεροι των 15 πληρόνται ως να ήσαν 15. Ό χωριστός στίχος, είνω και από μίαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχέα ή άπλά στοιχεία των 8 στιγμών, υπολογίζεται ως 8 λέξεις άπλά.— Αι μη συνδυαζόμενα υπό τόν αντίτιμον άγγελίαι δέν δημοσιεύονται.]

Δέχομαι γραμματόσημα Βαλκανικόν, κατά εκατοντάδας. Στέλλω ίσον αριθμόν Κουβας, Αυστραλίας, Ίαπωνίας, Καναδά. Ζητήσατε φυλλάδια γραμματοσήμων, έπωφελέστατοι όροι ανταλλαγής.— Α. Joachimopoulos, British Post Office, Constantinople. (II' 134)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΕΛΛΑΣ"

Μετά χαράς άγγέλλομεν την συμμαχίαν ήμών μετά τού φιλάτου "Αγώνος" και συμάχων, Κενών ούσων των θέσεων, δι-οριζόμεν αντιπροσώπους ήμών Ναυπλίου: Δόξαν τού Έλληνομοϋ. Αθηνών: Γεωρ. Βαφειόπουλον, Ζητούνται και άλλων πόλεων. Έμπρός λοιπόν! Τί κάθεσθε; ταχθήτε υπό την σημαίαν της φιλάτης "Ελλάδος". Έμπρός! Όλοι! Διεύθυνσις: Σύλλογον "Ελλάδα", Poste-Restante Τριπολι. (II' 135)

Ανταλλάσσω τοπία και καλλονάς. Σύστασις: "Ηρωα του 1912, Poste-Restante, Αθήνας. (II' 136)

Διαφείδων προσχώρησιν μου εις νικώσαν (;)!! από πότε; "Νίκη", ήν συγχαίρω δι' επιτόνην, δηλώ ότι είμαι φανατικός Θριαμβευτής.— Χρήστος Ζάχος.

Αδικώς περιμένετε, "Νίκη", άπάντησιν εις πρότασιν σου, όπως προσχωρήσω εις σέ γινόμενος σύμβουλος. "Ημην, είμαι και εσομαι ένθερμος υποστηρικτής "Θριάμβου". Ονειρεμένη Ελλάδα (II', 138)

Κερκυραϊκή Αύρα, εισημόνησας έκείνην πού ή Άγνωστος σου έδειξε την φωταγραφίαν της και σου έδωσε την διεύθυνσιν της; Θά σούγραφα τόνομά μου και τόν πρώην

ψευδώνυμόν μου, αλλά δέν θέλω να τό μάθουν κι άλλοι. Πιστεύω τώρα να με άνεξάλυφες.— Ονειρώδες Βάλας (II', 139)

Γιά τή γιορτή σου, φιλάτη Άγνωστος, σου στέλλω θερμές ευχές και πολλά φιλιά.— Ονειρώδες Βάλας (II', 140)

Ψηφίζομεν ύποψηφίους ΘΡΙΑΜΒΟΥ ίδια δέ την

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ελλάς του Μέλλοντος, Ονειρεμένη Πατριδα, Ναύτης του Αιγαίου, Άρης, Συμμαχικός Στρατός, Αγαθός, Απελευθερωθείσα Ήπειρος, κλπ. κλπ. (II', 141)

Πεποιθός εις τόν εϋμουσον των συνδρομητών και άγοραστών της «Διαπλάσεως» ζητώ παρ' αυτών την υποστήριξιν.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΕΙΣΑ ΕΛΛΑΣ

Όποιος αγαπά την μητέρα του φιλάτην Ελλάδα άς ψηφίση τόν υποψηφίον της ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΕΙΣΑΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΥ (Πρώην Ατλαντικού και Χιαβάδα)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ

(Συλλογή Ποιημάτων)

Αποστέλλεται άσφαλώς, όπουδήποτε άμα τή λήψει τού αντίτιμου φρ. 2

Γράψατε: D. E. VALAKOS

71-77 Park Place NEW YORK, U.S.A.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 16ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ίδε την λύσιν εις την σελ. 145].

ΑΘΗΝΟΣ: Άπολεσθέν Ίδεσδες, Πολυμήχανος Όδυσσεύς, Μυσίνη Δημ. Αμπελυροβάδη, Κούλα Αδ. Γεωργιάδη, Έλισάβετ Α. Καπέ. Τυχοδιώτης, Ζαίρα Σ. Ζερβού.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Έλευθέρο Βλαχολεβιδαο. ΑΜΕΡΙΚΗΣ: (Maywood) Γεώργ. Π. Δαμάσκος. (11).

ΑΡΓΟΥΣ: Άθαν. Α. Παναγιωτόπουλος. ΒΟΛΟΥ: Ίωάν. Κουτουβέλης (15, 16) Διεφάλος Άετός (15-16) Άγγελική Ρήξου, Ένθουσιώδης Έλλη.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάκης Γ. Μπεγαλιόπουλος. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Δωροθέα Κοσμά, Δομνίκη Τσέρη, Μαίρη Βασιλά, Ναυσικά Ν. Μουσούρη, Όνωσίνα Ι. Δουμπού Αντιόχη Μπουκου.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ίωαννίνα Σκ. Κοσμετάτου. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γεώργ. Κ. Σούτσος, Μαρία Ίωαν. Γερασή, Κάλυ Ροδού.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Μαγδαληνή Εύστ. Χαχί, Θεοφανής Κ. Οικονόμου, Κωνσταντίνα Κ. Πετρουντή.

ΚΩΝ(Ι)ΟΥΠΟΛΕΩΣ: Άσθή της Έλευθερίας, Ημιολία.

ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινο Ναυτόπουλο. ΣΥΡΟΥ: Ναυτίλος.

ΥΔΡΑΣ: Νικολ. Π. Βασιλείου. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Νικόλ. Α. Κωνσταντίου, Μεγαλόφρον Κωνσταντίνος, Φοφά ΑΛ. Ζάχου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών ευρόνητων όρθήν την λύσιν τόν όνόματα έπέθεσαν εις την Κληρωτίδα και έκλήρωθήσαν οι έξις δύο: ΝΙΚΟΛ. Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ έν Υδρα και ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ Α. ΚΑΠΠΕ έν Αθήναις, οι όποιοι ένεργήσαν διά τρεις μήνας από της Απριλίου.

Οι αποστέλλαντες άνευ δεκαλέπτου την λύσιν δέν αναφέρονται, ότε οι αποστέλλαντες πεντάλεπτον άντι δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον 080-μανικόν 10 παρα ίσοδυναμεί με 8 λεπτά, ότε δια 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 20 παραδών).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό τού Υπουργείου της Παιδείας ως τόν κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασόν εις την χόραν ήμών ύπηρεσίας και υπό τού Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

Table with subscription rates and publication info. Includes columns for 'Εσωτερικού' and 'Εξωτερικού' rates, and publisher 'ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ'.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ' (Συνέχεια) — Έξοχώτατε, επιτρέψατέ μου να σας μιλήσω ιδιαιτέρως. Έχω σπουδαία...

δέν κάμνει να τ' άκούση κανένας άλλος. Και άφου έξήληθον οι ύπηρεταί... — Τώρα έμπρός, μίλησε, είπεν ο Λωζέν πρός τόν Μπόμπην...

δυσημένη γλώσσαν τού κυρίου του, ό μικρός τζοκεΪ έδήλωσεν ήσυχώς: — Έξοχώτατε, ή αύριανή κύρσα...

«Η αντίθεσις μεταξύ τού μεγαλωσμού συνταγματάρχου και τού μικρού τζοκεΪ ήτο τόσοσ μεγάλη...»

— Όχι, Έξοχώτατε, θα σας πώ και άλλα. Αύριο δέν πρέπει να βάλετε να τρέξη τόν Βέλος, αλλά τόν Πέρτενερ. Γιατί αυτός τόνος είνω βέβαιον πώς θα νικήση. — Έ, μα θα με κάμης να θυμώσω σι' αλήθεια, Μπόμπη! Άφου ξέρω, ότι ό αντίπαλός μου, ό μαρκήσιος Κονφλάν, έχει τόν Πέρτενερ εις τόν σταυλό του από χθές, πώς θα μού πής τώρα ότι τόν έχεις εσύ; — Σας όρκίζομαι, Έξοχώτατε, ότι ό Πέρτενερ αύτη τή στιγμή βρίσκεται στο δίνο σας σταύλο. Και άμέσως ό μικρός τζοκεΪ ήρχισε να διηγείται εις τόν δούκα τόν ταξιδίου του. Δέν παρέλειψε τίποτε, ότε τας άνοητίας πού έκαμεν εις την αρχήν, ότε την βοήθειαν πού τού έδωσε κάτόπιν ό Τσάρλεϋ. Όταν έφθάσεν εις τόν έπεισίδιον τού βαψίματος, ό δούξ έξεδήλωσε ζωηρόν ενδιαφέρον και μόλις ό μικρός έτελείωσε την διήγησιν, έξήληθον από τόν δωματίον του και ως άστραπή κατέβη εις τούς σταύλους. Έκει έξήτασε με προσοχήν τόν άλογον, τόν όποιον όλοι είχον ύποδεχθή τώσων

περιφρονητικώς, όταν έφθασεν εις τὸ μέγαρον.

Ὁ δούξ ἐγνώριζεν ἀρκετὰ τ' ἀγγλικά συστήματα καὶ ἤξευρεν ὅτι τὰ ἵπποδρομικὰ ἀλόγα, — ἀγνωστα ἀκόμη εἰς τὴν Γαλλίαν, — ἦσαν ἰσχυρά, ἀπηλλαγμένα ἀπὸ κάθε περιττὸν παχος, χάρις εἰς τὴν γύμνασιν καὶ τὴν διαίταν, εἰς τὴν ὁ-

αὐτὸν ἡμέρα θριάμβου, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν ἱκανοποιούσε δι' ὅλα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

ΧΙΠ, ΧΙΠΙ ΟΥΡΡΑ!

Ὁ Ἴππόδρομος τῶν Σαμπλόν.

Τῷ 1780, ὠνόμαζαν πεδιάδα τῶν Σαμπλόν μίαν εὐρείαν ἔκτασιν, ἄγονον καὶ ἀκατοίκητον, ἣ ἐποία ἤρχιζε, πρὸς δυσμὰς τῶν Παρισίων, ἀπὸ τὴν πύλην Μαγιὼ καὶ ἐτελείωνεν εἰς τὸν Σηκουάναν.

Ἡ πεδιάς αὕτη ἐχρησιμοποιεῖτο συνήθως διὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια, ἀλλ' ὁ δούξ Ἄρτουά καὶ ὁ κ. Λωζὲν τὴν ἐξέλεξαν διὰ τὰς χρησιμότητάς καὶ διὰ τὰς ἵπποδρομίας. Ἐκεῖ θὰ ἐγίνετο ἡ πρώτη ἀπόπειρα, κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα, ὅπως ἐσυμφωνήθη μὲ τὴν βασιλισσαν Μαριάν Ἀντουανέτταν εἰς τὸ Τριανόν.

Τὴν 6ην Μαΐου, ἀπειρον πλῆθος συνέρρουσεν εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Σαμπλόν. Ὅλη ἡ αὐλὴ καὶ ὅλη ἡ πόλις ἔσπευσαν νὰ παραρευθῶν εἰς τὸν πρωτοφανῆ ἵππικὸν ἀγῶνα μεταξὺ τοῦ δουκὸς Λωζὲν καὶ τοῦ μαρκησίου Κονφλάν, καὶ νὰ ἰδοῦν ποῖος θὰ ἐκέρδιζε τὸ τεράστιον ἐ-

σθῆ ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὸ ἔδαφος. Κυκλικὸς στίβος δύο περιπέου ἀγγλικῶν μιλλιῶν εἶχε χοραχθῆ καὶ περιφραχθῆ διὰ πασσάλων καὶ οχοινίων. Εἰς τὸ μέσον τῆς πεδιάδος, κορυφῆ ἐξέδρα ξυλίνη, στολισμένη μὲ θάμνους καὶ μὲ τάπητας, εἶχε στηθῆ διὰ τὴν βασιλισσαν καὶ τὴν αὐλὴν τῆς.

Δι' αὐτὴν ἄλλως τε δὲν ἐγίνετο αὕτη ἡ ἑορτή; Οἱ πιστοὶ τῆς φίλοι καὶ θεράποντες δὲν μετεφύτουσεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν αὐτὴν τὴν διασκέδασιν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσουσιν;

Καὶ ὁ καιρὸς ἀκόμη, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἠυδόκητος νὰ φανῆ βασιλόφρων, ὁ δ' ἐλαφρῶς νεφοσκεπῆς οὐρανὸς καὶ ἡ χλιαρὰ ἀτμόσφαιρα καθίστων εὐχάριστον τὴν διαμονὴν εἰς τὸ ὑπαίθριον.

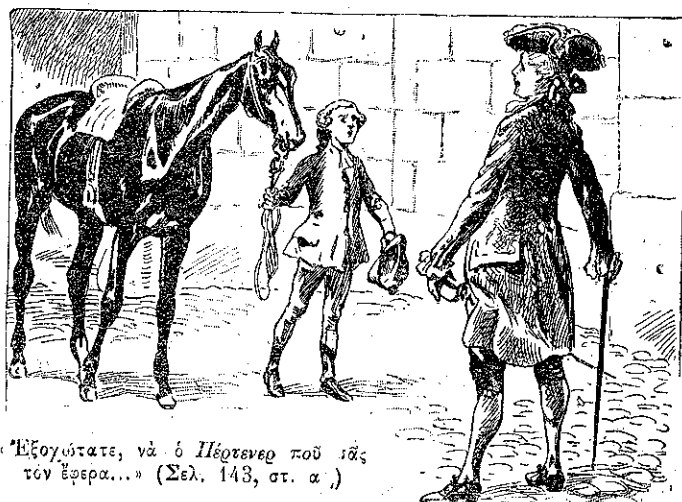
Εἰς τὸν ἰδιαιτέρον χώρον, ὁ ὁποῖος καλεῖται σήμερον «Ζυγιστήριον», — ἀλλ' ὁ ὁποῖος τότε δὲν ἔφερεν αὐτὸ τὸ ὄνομα, διότι, διὰ τὴν πρώτην ἐκείνην κούρταν, δὲν ἐπρόκειτο νὰ ζυγισθῶν οἱ ἵπποις, — ἦσαν συνηθροισμένοι οἱ ἦρωες τῆς ἐστῆς καὶ οἱ φίλοι τῶν, ἦτοι ὁ δούξ Λωζὲν, ὁ κ. Κονφλάν, ὁ δούξ τῆς Σάρτρης, ὁ κόμης Ἄρτουά, ὁ πρίγκιψ Γκεμενέ καὶ ὁ δούξ Φίτς-Ζάμ. Ὅλοι ἦσαν μέλη τοῦ Ἀγγλικοῦ Τζόκευ-Κλούμπ, τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν ἀπὸ τότε.

Οἱ δύο ἀντίπαλοι καταγίνοντο μὲ τὰ λόγα τῶν.

Τριπλοῦς στοίχος στρατιωτῶν καὶ σταυλιτῶν συνωστίζετο περὶ τῶν ζώων. Τὸ ὑπηρετικὸν ὄμιος τοῦ Λωζὲν ἐρκίνετο δύσθυμον καὶ ἀπογοητευμένον, διότι

μῖαν ὥραν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως, ἀπρόοπτος διαταγὴ τοῦ δουκὸς εἶχεν ἀνατρέψῃ ὅλας τὰς ἐλπίδας.

Ἐνῶ, δηλαδή, ἦτο ἀποφασισμένον ὅτι ὁ δούξ ὁ ἴδιος θὰ ἵππευε τὸ θαυμάσιον νορμανδικὸν τοῦ ἀλογοῦ Βέλος, καὶ ὅλοι ἦσαν βέβαιοι περὶ τῆς νίκης, ἐξαφνα ἔμαθαν ὅτι ὁ δούξ διέταξε νὰ τὸ ἀφίσουν εἰς τὸν σταυλὸν τοῦ. Διότι

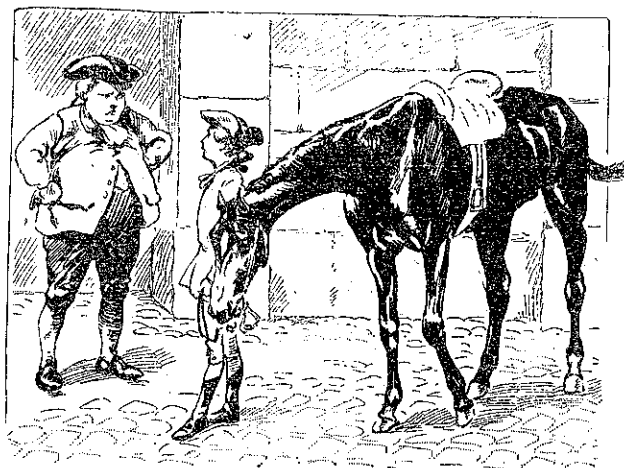

«Ἐξοχώτατε, νὰ ὁ Πέρτενερ ποῦ ἴδῃ τὸν ἔφερα...» (Σελ. 143, στ. α.)

καίνο στοίχημα, διὰ τὸ ὁποῖον, ἐπὶ ὀλόκληρον τῶρα μῆνα, ὠμίλουσεν ὄχι μόνον εἰς τὰς αἰθούσας τῶν Βερσαλλίων ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ λαϊκώτερα τῶν κἀπηλείων.

Ἡ κούρτα εἶχεν ἀναγγελθῆ διὰ τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσημέρι, καὶ ὄμως ἀπὸ τὸ πρῶτ πεζοί, ἐφιπποῦν κ' ἐποχωρῶμενοι ἤλθον νὰ καταλάβουν θέσιν.

Ἰπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κόμητος Ἄρτουά, στρατιὰ ἐργαζῶν εἶχεν ἐργα-

«Δὲν τὸν ἔχω ἐγὼ τὸ σταυλοῦ μου γιὰ τέτοια ψοφίμια!...» (Σελ. 143, α.)

ποῖαν τὰ ὑπέβαλλαν σοφοὶ ἵππογυμνασταί. Ἰπὸ τὴν λάσπην καὶ τὴν σκόνην τοῦ δρόμου, διέκρινε τὰς καλλονὰς ἐκείνου τοῦ ζώου, τὸ εὐγραμμον, τὸ νευρῶδες καὶ ἐλαστικὸν τοῦ σώμα. Τὸ ἔλυσε μόνος του, τὸ ἐτρόβηξεν εἰς τὸ φῶς τῆς θύρας, καὶ ἐκεῖ ἐθαύμασε τὴν λεπτότητα τοῦ δέρματός του καὶ τοῦ τριγώματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο δίκτυον φλεβῶν, ἐξογκουμένον ἀπὸ εὐγενὲς αἷμα.

Δὲν τοῦ ἔμεινεν ἀμφιβολία, ὅτι ὁ μικρὸς τοῦ τζόκευ τοῦ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλως τε ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Πέρτενερ διὰ τοῦ βαμμένου ἀλόγου, ἐξήγει τὰ πάντα. Ὁ δούξ, πλήρης πάλιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Μπόμπην, τὸν ἠρώτησε σιγά:

— Ξεῦρε κανένας ἄλλος αὐτὴν τὴν ἱστορίαν;

— Δὲν τὴν εἶπα σὲ κανένα, Ἐξοχώτατε.

— Δαμπρά! Ἐξακολούθησε λοιπὸν νὰ κρατῆς τὴν γλῶσσά σου, περιποιήσου καλὰ τὸν Πέρτενερ καὶ αὐριό ἐσὺ ὁ ἴδιος θὰ τὸν καθάλλικέψης γιὰ νὰ τρέξῃ. Ἐπὶ τέλους ὁ Μπόμπης ἐθριάμβευε!

Ὅτε τὰ εἰρωνικά βλέμματα τῶν ὑπηρετῶν ἔβλεπε πλέον, οὐτε ἀπεκρίνετο λέξιν εἰς τοὺς σαρκασμοὺς τῶν.

Ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπέραςε περιποιούμενος τὸ ἀλόγον του, κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Τσάρλεϋ. Καὶ τὴν νύκτα, ὅπως τὸ ἔκαμνε καὶ εἰς τὸ ταξεῖδι, ἐπλάγιασαν εἰς τὸν σταυλὸν πλησίον τοῦ.

Ἄλλὰ ποτε δὲν ἐκοιμήθη καλλίτερα, διότι ἤξευρεν, ὅτι ἡ ἐπομένη θὰ ἦτο δι'

ὄχι δουλειὰ δική μας!.. Τὶ νὰ κάμουμε!

Ὁ ἀληθινὸς καὶ ὁ ψεύτικος «Πέρτενερ»

Ἐν τούτοις ὁ Μπόμπης περιέφερε μὲ μικρὰ βήματα τὸν Πέρτενερ, περιμένων τὴν στιγμήν ποῦ θὰ ἐκαβαλλίκευεν. Ἐξηκολούθει νὰ σιωπᾷ ὁ φίλος μας Μπόμπης, ἦτο ἔμως βέβαιος περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του καί, ὅτῳ τὴν φαινομενικὴν του ἀπάθειαν, τρελλὸς ἀπὸ χόρᾶν.

Εἰς τὸν περιβόλον εἶχεν ἰδῆ τὸ ἀλόγον, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ καθάλλικευσῃ ὁ ἀντίπαλός του καί, ἐκ πρώτης ὀφείως, εἶχεν ἀναγνωρίσῃ τὸ λευκὸν ἀραβικόν, τὸ ὁποῖον ὁ Τσάρλεϋ εἶχε βάψῃ μαῦρον. Τὸ χροῖμα διετηρεῖτο θαυμαστα καὶ ὁ Μπόμπης ἐσυλλογίσθη:

— Τίποτε δὲν κατάλαβε αὐτὸς ὁ κουτεντὲς ὁ Λωρᾶν. Νομίζε πραγματικῶς ὅτι ἔφερε τὸν Πέρτενερ. Γέλια ποῦ ἔχουν νὰ γίνων !.. Νά, ἐκδίκησις μὲ φροά!

Ἀνεκοίνωσε τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὸν κύριόν του, ὁ ὁποῖος τὰς ἐδέχθη μὲ προφανῆ εὐχοριστήριον καί, θέτων τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν χειλέων, διὰ νὰ συστήσῃ εἰς τὸν μικρὸν τζόκευ νὰ ἐξακολυθῆσῃ σιωπῶν, ἐπῆγε νάνταμῶσιν τοὺς φίλους του.

Ἐκεῖ τοῦ ἐρρίχθησαν ὄλοι.

Ἦτο λοιπὸν τρελλός; Νάνταξῆ εἰς τὸν μαρκησιὸν Κονφλάν ἓνα ἄλογον ποῦ δὲν τὸ ἐγνώριζε καθόλου καὶ νάφισῃ νὰ τὸ καθάλλικευσῇ ἓνα παιδί δώδεκα ἐτῶν; Ἄλλ' ἀσφαλῶς μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἔχανε τὰ λεπτά του.

— Πιθανόν, ἀπεκρίθη ὁ δούξ μὲ σταθερότητα. Ἄλλὰ ἔτσι μάρσεσι!

Πρὸ τῆς κατηχηρηματικῆς αὐτῆς ἀπαντήσεως, κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιμείνῃ ἄλλ' ὅταν οἱ μεσίται τῶν στοιχημάτων ἤλθον κ' ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸν στίβον μὲ τὰ βιβλία τῶν, ὄλοι ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφῶν ὑπὲρ τοῦ μαρκησίου.

Μόνον ὁ Λωζὲν, ἀπαθὴς πάντοτε, ἐστοιχημάτισε μερικὰς ἀκόμη χιλιάδας λουδοδικειῶν ὑπὲρ τοῦ ἴδιου τοῦ ἵππου.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην, ὁ διεθυντὴς τῆς κούρτας, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ δούξ τῆς Σάρτρης, ἐπροχώρησε πρὸς τὸν Κονφλάν καὶ τὸν ἠρώτησε:

— Μαρκηστέ, πῶς ὀνομάζεται τὸ ἀλόγόν σου, διὰ νὰ δώσω τὸνομά του εἰς τὴν βασιλισσαν;

— Πέρτενερ, ἄλογο ἐγγλέζικόν! ἀπεκρίθη ὁ Κονφλάν.

Ὁ δούξ ἔγραψεν αὐτὸ τὸ ὄνομα εἰς τὸ σημειωματάριόν του καὶ προχωρήσας πρὸς τὸν Λωζὲν, τῷ ἔκαμε τὴν ἰδίαν ἐρώτησιν.

— Πέρτενερ, ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν! ἀπεκρίθη καὶ ὁ δούξ.

— Μὰ πῶς, ἐφιθύρυσεν ὁ διεθυντὴς κατάπληκτος, καὶ τὰ δύο ἀλόγα ἔχουν τὸ ἴδιον ὄνομα;

— Καὶ τὰ δύο δὲν κάμουν ἴσως παρὰ ἓνα! ἀπεκρίθη μειδιῶν αἰνιγματωδῶς ὁ δούξ Λωζὲν.

Ἐνῶ τὸ πλῆθος ἐσχολιάζε ποικιλοτρόπως αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον, αἱ σάλπιγγες καὶ τὰ τύμπανα ἤχησαν.

Ἀπὸ τὴν πύλην Μαγιὼ εἰσέρχοντο αἱ ἀμαξαὶ τοῦ βασιλέως, τῆς βασιλισσῆς καὶ τῶν αὐλικῶν.

Ἀμέσως ὄλοι οἱ μεγιστάνες, ὅσοι εὕρισκοντο εἰς τὸν στίβον, ἔτραξαν νὰ ὑποδισθῶν τὴν βασιλισσαν, κατερχομένην τῆς ἀμαξῆς.

Ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἦτο ἐξαιρετικῶς ὠραία τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μὲ τὸ ἀπλουστατον φόρεμά της, μὲ τὸ χαμηλὸν τῆς κτένισμα καὶ μὲ τὸ μεγάλον μαῦρον καστὸρίνον καπέλλο της.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἀγαπητοί μου,

Τὸ πρὸ σαρανταπέντε ἐτῶν, ὅταν ἐγενετὴ νύθη ἑπρωτοῦς υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου, — ὁ τρισηπτόθετος Διάδοχος, ἡ προσδοκίαι τοῦ Πανελληνίου, — καὶ ὁ τότε πρωθυπουργός, λαβὼν τὸ βέρος εἰς τὰς ἀγκύλας του, τὸ παρουσάσεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων εἰς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος, ἐξαλλος ἀπὸ χαρὰν εἶχε συναθροισθῆ εἰς τὴν πλατείαν.

— Ζήτη ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος! ἠκούσθη μία βροντώδης φωνή.

— Ζήτη ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος! ἐπανάλαβε μ' ἓνα στόμα ὄλος ὁ λαός.

Τὸ μέγα λοιπὸν ἱστορικὸν ὄνομα ἐδόθη εἰς τὸν πρῶτον υἱὸν τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ὡς αἰσιος ἐθνικὸς αἰώνος, διὰ βοῆς λαοῦ. Λέγεται μάλιστα, ὅτι ὁ πρῶτος ποῦ ἀνεκραύγατε, γενόμενος οὕτως ὁ ἀνεπίσημος ἀλλὰ πραγματικὸς νουνὸς τοῦ Διαδόχου, ἦτο ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος, ὁ ἐθνουσιώδης ποιητὴς τῶν «Δύο Λειτουργιών», ὁ ἐπὶ ἡμῶν αἰῶνος ἀπηγήσας διὰ τῆς δημοφιλῆς του λύρας τὰ κλέη, τοὺς πόθους καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ ἐλληνικοῦ Ἔθνους.

Ὅταν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γεωργίου, ὁ δαφνοστεφὴς Κωνσταντῖνος ἐπρόκειτο νὰ ἀνακηρυχθῆ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἐγεννήθη τὸ ζήτημα ἂν ἔσπεπε νὰ ὀνομασθῆ Πρῶτος, ἢ νὰ θεωρηθῆ

ὡς ἄμεσος διάδοχος τῶν βυζαντινῶν Κωνσταντινῶν καὶ νὰ ὀνομασθῆ Δωδέκατος. Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ λαὸς πάλιν τὸ ἔλυσε διὰ βοῆς.

— Ζήτη ὁ νέος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ Δωδέκατος! ἐφώναξαν οἱ βουλευταί, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀρκωμοσίας.

— Ζήτη ὁ νέος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ Δωδέκατος! ἐφώναξαν τὰ πλῆθη, τὰ ἑποία τὸν ἀπεθέωσαν τὴν ἰδίαν ἡμέραν κατὰ τὴν διάδοσιν τῆς βασιλικῆς πομπῆς.

Φωνὴ λαοῦ, φωνὴ Κυρίου! Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἔχη ἀντίρροπιν. Καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ἀριθμητικὸν δὲν καθιερωτο ἐπισήμως, διὰ τὸν λαόν, διὰ τὸ ἔθνος, ὁ πρῶτος γηγενὴς βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εἶνε ὁ Κωνσταντῖνος Δωδέκατος, ἡ συνέχεια, ὁ διάδοχος τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιλῆα, ὁ ὁποῖος εἶς τὴν ἱστορίαν μας εἶνε Ἐνδέκατος.

Καὶ ἰδοὺ πῶς ἀριθμοῦνται οἱ ἔνδεκα Κωνσταντῖνοι, οἱ πρὸ τοῦ νέου Βασιλέως μας βασιλεύσαντες εἰς τὸ Βυζάντιον:

Α' Κωνσταντῖνος, ὁ Μέγας, ὁ ἀποθανὼν τὴν 21 Μαΐου 337.

Β' Κωνσταντῖνος, ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ προηγουμένου, φονευθεὶς τὴν 9 Ἀπριλίου 340.

Γ' Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου, ἀποθανὼν τὴν 24 Μαΐου 641.

Δ' Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς τοῦ Κωνσταντος, ὁ ἐπονομασθεὶς Πωγωνάτος. (668 - 685).

Ε' Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ὁ ἐπονομασθεὶς ὑπὸ τῶν εἰκονόλαστῶν Κοπρώνυμος. (741 - 775).

Σ' Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς Λέοντος τοῦ Α' καὶ Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας. (780 - 797).

Ζ' Κωνσταντῖνος, ὁ ἐπονομασθεὶς Πορφυρογέννητος, υἱὸς Λέοντος τοῦ Σοφῶ (912 - 959).

Η' Κωνσταντῖνος, υἱὸς τοῦ Ρωμανοῦ Β' καὶ ἀδελφὸς Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, (1025 - 1028).

Θ' Κωνσταντῖνος, ὁ ἐπονομασθεὶς Μονομάχος, (1042 - 1054).

Ι' Κωνσταντῖνος, ὁ Δούκας (1059 - 1067).

ΙΑ' Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλῆας (1449 - 1453).

Μετὰ πέντε σχεδὸν αἰῶνας, ἡ σειρά συνέχισε. Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου Α', ὁ Διάδοχος μὲ τὸ εὐκρίτων ὄνομα, ἀφοῦ ἐμεγάλωσε τὸ Κράτος του διὰ τοῦ ἴδιου του ἔργου, ἀνερχεται ἐνδοξὸς τὸν ἐνδοξὸν ἐλληνικὸν Ἔθρονον ὡς Κωνσταντῖνος ΙΒ', ὁ Ἐλευθερωτής.

Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ Καίσαρος καὶ τῆς Αὐγούστου Σαρίας!

Σὰς ἀσπίδας ΦΑΙΔΩΝ

Ο Μαθουρίνος Κερλέρ, ένας από τους καλλιτέρους ναυτικούς της γαλλικής Βρετανίας, εγκατέλειψεν εξάφνα τὰ ταξείδια κ' ἐζήτησε νὰ γίνῃ φαρφύλαξ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἐρήμους ἀκτὰς τῆς πατρίδος του. Ὁ καπετάνιος του καὶ οἱ συνάδελφοί του ἐχάλασαν τὸν κόσμον νὰ τὸν κρατήσουν εἰς τὸ καράβι, διότι ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν πολὺ διὰ τὴν δραστηριότητά του, τὸ θάρρος του καὶ τὴν ἀγαθότητά τῆς ψυχῆς του.

—Μ' ἀπὸ τὴν ἀπόμαχος τοῦ ἔλεγαν. Εἶσαι πολὺ νέος, καίμενε, καὶ μπορεῖσαι πολλές φορές ἀκόμη νὰ κάμῃς τὸ γύρο τοῦ κόσμου. Ἐπειτα, πῶς θὰ μπορέσης νὰ περιορισθῇς εἰς ἓνα φάρσ, σὲ μιά λουριδοῦλα γῆς, ἐσὺ ποῦ εἶσαι συνειθισμένος νὰ τριφυρνᾷς, νὰ βλέπῃς ὅλο καὶ καινούργιες χώρες;

Ἄλλὰ μὲ πείσμα γνησίου Βρετανοῦ ὁ Μαθουρίνος ἀντεστάθη εἰς ὅλας τὰς προτροπὰς καὶ μίαν ἡμέραν ἐπῆγε νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸν μακρινὸν τοῦ φάρου.

Ἦνεν ἀληθές, ὅτι τοῦ ἐστοίχισε πολὺ ὁ ἀποχωρισμὸς τῶν παλαιῶν του φίλων κ' ἓνα δάκρυ μάλιστα ἐλαμψε εἰς τὰ μάτια του τῆν ὥραν ποῦ ἀπεχαιρετοῦσε τὸν καπετάνιο... Ἄλλὰ δὲν βραδυόσαι! Τὴν λύπην τὴν εἶχε γνωρίσῃ πρὸ πολλοῦ, καὶ λιγάκι παραπάνω ἢ λιγάκι παρακάτω, αὐτὸ διὰ τὸν Μαθουρίνον δὲν εἶχε καὶ μεγάλην σημασίαν.

Ἄλλως τε ἤξευρε καλά, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἤμπορούσε πλέον νὰ εἶνε εὐτυχής. Δὲν εἶχτοῦσε τὴν παρὰ τὴν τελευταίαν ἀπομόνωσιν, τὴν μεγάλην ἐρημίαν, ἢ ὅπῃα θὰ τὸν ἀντιενόησαν εἰς τὰς ἀναμνήσεις του καὶ εἰς τὸ πένθος του. Δὲν ἤθελε πλέον διὰ σύν-ροφον τὴν θάλασσαν, τὴν σκληρὰν θάλασσαν, ποῦ τοῦ εἶχεν ἀρπάξῃ τὴν τελευταίαν του ἐλπίδα... Ὡραὸς ὀλοκλήρους ἐστέκετο ἐμπρὸς τῆς καὶ τὴν ἐκύτταζε, μὲ τὴν πίπῃν εἰς τὸ στόμα, τὸ μέτωπον εὐνοφρου καὶ τὸ μάτι στεγνόν... Ποῖος ξέρει!...

Κάποτε ἴσως θὰ τοῦ ἀπέδιδε τὸ σῶμα τοῦ Βίθου του, τοῦ λατρευμένου παιδιοῦ του, ποῦ τὸ εἶχε ρουφήξῃ ἓνα βράδυ ἢ δίνῃ τῶν κυμάτων τῆς...

Ἀλήθεια, ἡ τύχη εἶχε λυσάξῃ ἐναντίον τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ Μαθουρίνου. Πρῶτα-πρῶτα ἔχασε τὴν γυναῖκά του, τὴν καλὴν του Ἄνναν. Ἀπέθανε μίαν ἡμέραν τοῦ Μαΐου, ψιθυρίζουσα τὸνόματόν του, ἀπελπισμένη ποῦ ὁ ἄνδρας τῆς ἔλειπε μακρὰ καὶ ἄφινεν ὀλομένον εἰς τὸν κόσμον τὸν μικρὸν Βίθου τῆς...

Ὁ Μαθουρίνος ἐταξείδευε τότε εἰς τὰ σινικά πελάγη καὶ δὲν ἔμαθε τὸ δυστύχημα, παρὰ μετὰ καιρὸν πολλόν. Ἦτο φοβερός, καὶ ἂν δὲν εἶχε τὸ παιδί του, βεβαίως δὲν θὰ ἐπέξῃ τῆς λατρείας του εὐζύγου. Χάρην τοῦ Βίθου ὀλοῦ ὑπερνήκῃς τὴν μεγάλην του λύπην. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὁ χρόνος εἶχεν ἐπιθέσῃ βλάσασμον ἐπὶ τῆς πληγῆς του καὶ χωρὶς νὰ λησμονῆσῃ τὴν νεκράν, συνήθισε νὰ τὴν συλλογίζεται μὲ ὀλιγωτέραν ἀπελπισίαν. Ὅταν ἐνθυμῆτο μάλιστα τὸ παιδί του, εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ θαλασσινοῦ ἀνήρχετο καὶ ὀλίγη εὐθυμία, ἐκδηλευμένη κάποτε μ' ἐκρηξίν γέλωτος.

—Χαριτωμένε παιδάκι! ἐπιθύρῃς καπνίζων τὴν μεγάλην του πίπῃν. Τοῦ ἐχάιδευσεν καὶ τὸ ἐμάλωνε χαϊδευτικὰ: —"Ἄχ, μασκαρατζῖκο! κατεργαράκο! μπερμπαντάκο!.. Διὰ νὰ τὸ διασκεδάξῃ, ἐγίνετο καὶ αὐτὸς παιδί κ' ἐπαίξῃ μαζὶ του σφίρες, σθούρες καὶ ἀστούς.

Ὁ Μαθουρίνος ἦτο ὑπερήφανος διὰ τὸν βλαστὸν του. Δὲν ἦταν ἄλλο παιδί καλοκαμωμένο καὶ ἐξυπνο σὺν τῷ δικῷ του!.. Εἰς τὰ διαλείμματα τῶν ταξείδιων, ὅταν ἔμεινε μὲ ἄδειαν εἰς τὴν πατρίδα του, τὸν ἐμάνθανε νὰ διευθύνῃ τὴν βάρκαν, νὰ ρίχνῃ τὰ δίκτυα, νὰ κολυμβᾷ... Καὶ ὅταν ἐταξείδευε μακρὰ, διὰ νὰ κερδίσῃ χρήματα, ἐσυλλογίζετο

τὸ παιδάκι ποῦ τὸ εἶχεν ἀφίση εἰς τὴν γαργιάν του κ' ἐμαγάλωνεν ὀλοένα διὰ τὸ γίνῃ ἄνδρας...

—Θὰ τὸν κάμω ἄνθρωπο τὸ γυῖό μου! ἔλεγε πάντα εἰς τοὺς συντρόφους του. Αὐτὸς δὲν θὰ μείνῃ πτωχὸς ναύτης σὺν τὸν πατέρα του. Ἄ, μὲν, Θεὸς φυλάξοι! Ἔχω κατὰ μέρος λίγα χρυματάκια. Θὰ τὸν βάλω εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ὁ τὸν ἰδῆτε μίαν μέραν ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ!

Τὸ μεγάλο αὐτὸ ὄνειρον τοῦ Μαθουρίνου δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἐταξείδευε τὸ παιδί του εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα δὲν ἠθέλησε νὰ περιμένῃ, ἀλλ' ἀνυπόμονη, ἔσπευσε νὰ τοῦ τὸν πάρῃ εὐθὺς. Ἐτσι, μικρὸ-μικρὸ, χωρὶς γαλόνας, καὶ γὰρ πάντα!..

Ἐνα βράδυ, ὁ μικρὸς Βίθου πῆγε νὰ ψαρέψῃ μ' ἓνα γέροντα ναύτην, φίλον τοῦ πατέρα του. Ἡ θάλασσα ἦτο γαλληνιαία καὶ ὁ οὐρανὸς ἔλαμπε γεμάτος ἀστέρια... Ἐξάφνα σηκώνεται φοβερὴ τρικυμία, πλώρια κύματα ἀναποδογυρίζουν τὴν βαρκούλαν καὶ οἱ δύο ψαράδες παρασύρονται... Δὲν ἐγλύτωσεν οὔτε ὁ γέρονς, οὔτε τὸ παιδί... Τὸ πρῶτ' ἡ θάλασσα ἐξέθρασεν ἓνα ζευγάρι κουπιὰ καὶ ἓνα μάλλινον σκοῦφον.

Ἡ ἀπελπισία τοῦ δυστυχισμένου πατέρα δὲν περιγράφεται. Οὔτε ἓνα δάκρυ δὲν ἐτρέξε ἀπὸ τὰ μάτια του, οὔτε μὴ λέξις δὲν ἐβγήκεν ἀπὸ τὸ στόμα του. Ἐμείναν ὡς ἀπολιθωμένοι. Ἐπειτα ἔκαμε τὴν ἀπόφασιν νὰ ὑπάγῃ νὰ ζῆσῃ εἰς καμμίαν ἀγρίαν ἐρημίαν καὶ, ἀφῶ περιτῆθῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του, ἐγκατεστάθη εἰς τὸν φάρον, ποῦ παρακάλεσε νὰ τοῦ δώσουν.

Ἐπῆρε μαζὶ του μερικὰ κουρέλια, τὸ βιβλιάριον τῶν καταθέσεων του εἰς τὸ Ταμειετήριον τῆς Τροπέλης καὶ ἐν μικρὸν κειώτιον, ὅπου ἦσαν ἐπιμελῶς φυλαγμένα παιγνίδια, παιδικὰ φορηματάκια καὶ ἓνας μάλλινος σκοῦφος, ξεθωριασμένους ἀπὸ τὴν θάλασσαν...

Καὶ ὁ Μαθουρίνος ἐξηκολούθησε νὰ ζῆ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι κάποτε ἢ μεγάλη κλέπτρια θὰ τῷ ἀπέδιδε τὴν λείαν τῆς καὶ ὅτι θὰ ἤμπορούσε νὰ θάψῃ τὸ σῶμα τοῦ παιδιοῦ του ἐκεῖ εἰς τὴν ἀκρογιαλιάν...

Τρία χρόνια ὁ θαλασσόλυκος ἐμόναζεν εἰς τὸν φάρον, ὅταν, μίαν νύκτα, ἐξερράγη φοβερὰ θύελλα. Τὰ στοιχεῖα ὅλα ἐμάζινοντο. Ἐκτυφλωτικά ἀστραπαὶ αὐλάκωναν τὸν μαῦρον ὡς πίπασαν οὐρανὸν καὶ ὁ ἄνεμος ὠρῆετο, πότε μὲ ἤχους σφυρίγματα, λυσσαλέα. Ὑπὸ τὴν πνοὴν του τὴν ἰσχυράν, τὸ κτίριον τοῦ φάρου ἐσειετο ὀλοκλήρον. Τὰ κύματα, πλώρια, ἐφωροῦσαν κατὰ τῶν βράχων, ἀνέβαιναν εἰς δυσθεώρητα ὕψη καὶ κατέπιπταν ἔπειτα εἰς ἀρρίζοντας καταρράχιας

μὲ κρότον βροντῆς. Ὁ Μαθουρίνος εἶχε σηκωθῆ ἀπὸ τὸ κρεβάτι του καὶ περιφέρειτο ἀνήσυχος, σκεπτικός, μὲ τὴν πίπῃν εἰς τὸ στόμα ἀπὸ συνήθειαν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ καπνίσῃ.

—Παλθόναιρος!... ἐμυρλούριζε. Οἱ σύντροφοί θὰ χορεύουν γιὰ καλὰ εἰς τὴν θάλασσα!... ὦ, χωρὶς ἄλλο, θὰ ἔχομε ὄμματα!...

Ἐστῆκε τὸ αὐτὶ συγκατατῶν τὴν ἀναπνοὴν του.

—Ἄ, ὄχι! εἶπεν ἠτρυχασμένος ὀλίγον· κανένας δὲ φωνάζει αὐτὴ τὴν ὥρα. Μόνον ἡ θάλασσα λέει τὸ ἄγριο τραγοῦδι τῆς.

Καὶ περιμένων τὴν αὐγὴν, προσέχων καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον κρότον, ὁ θαλασσινὸς ἔμεινε βροχίος καὶ ἄγρυπνος ὅλην τὴν νύκτα. Ἐπειτα, ὅταν ὁ οὐρανὸς ἤρχισε νὰ σπρίξῃ μακρὰν εἰς τὸν ἐρίζοντα, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ σπιτάκι του.

Ἡ φύσις εἶχεν ἐπιτέλους μαλακώσῃ, τὸ κύμα δὲν ἐφύριζε πλέον.

Ὁ Μαθουρίνος ἐπροχώρησε πρὸς τοὺς βράχους, διὰ νὰ ἐρευνησῃ καλλίτερα τὴν θάλασσαν.

Ἐξάφνα κραυγὴ ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸ στόμα του καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ ἀνάμεσα εἰς τοὺς βράχους.

Ἦνα σωματάκι κατέκειτο εἰς τὴν ἀκρογιαλιάν, ἓνα σωματάκι παιδιοῦ, ὀλογυμνον καὶ ἀδύνατον.

(Ἐπεται τὸ τέλος) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΦΟΥΡΝΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΙΚΩΤΗ

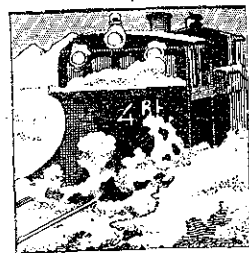
Μὲ τὸ στόμα τὸ πλατὺ Κράζει ὁ Φούρνος:—Κάτιτι Ὅθ' εἶμαι ἐγώ, ποῦ οἱ Ἄφεντάδες Καὶ οἱ καλόγνωμοι Κυράδες

Ψιμαράκια καὶ γαλιὰ Καὶ ὅσα πάν του Βασιλιά Μὲ φιλεύουνε, καὶ ὡς ἀβριο, Ποῖος τὸ ξέρει, ἂν γίνω Λαύριο Νὰ φουρνίσω καί... χρυσάφι... Μὰ ἡ γρηά ἢ Πανικωτή, Σκεβρωμένη μὲς' στὸ ράφι, «Μή, τοῦ λέει, τὸν Καπιτῆ Τόσο δὰ μὰς κάνεις καὶ Πάλι ἀκέρια σου τὰ πέρνονν Ὅσα πρόθυμα σου φέρνονν. Καί...μ' αὐτὸν τὸν Τεκεκ Σοῦ σφαλνοῦν κ' αὐτὸ σου ἀκόμα Τὸ τετράπῃχό σου στόμα... Κι' ἔτσι ἀπ' ὅλα τὰ φαγιὰ Σοῦ ἀποιμένει... ἢ μυρωδιά! Μὰ, θαρρῶ, ἔχεις κ' ἓνα φίλο Τὸν φουρνάρη, ποῦ στὸ εὖλο... Σὲ χορταίνει καὶ σ' ἀφίνει Τὴν πανιάρα νὰ σὲ σβύνει Κάπου κάπου διψασμένο... Τὸν καυμένο!»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

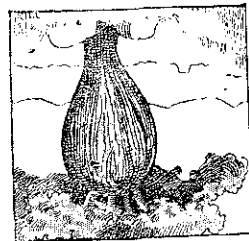
Καλὴ ἐφεύρεσις

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἐτέθη ἐσχάτως ἀγχρήσει μίαν ἀτμομηχανὴν σιδηροδρόμου, ἐφωτισμένη μὲ ἐν «χίο νο σάρωθρον», τὸ ὁποῖον ὀμοιάζει

μὲ πρῶρον πλοίου. Ἡ νέα αὕτη ἐφεύρεσις κρίνεται χρησιμωτάτη, διότι σαρώνει κυριολεκτικῶς τὴν γραμμὴν, ὅταν ἢ χιόν, ἢ ὅπῃα, εἰς τὰ κλίματα ἐκεῖνα, σφάζει πολλὰς εἰς μέγα ὕψος, σταματᾷ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν. Κάποτε θὰ ἰδοῦμεν καὶ ἡμεῖς τοιοῦτα «χιονοστρωθρὰ» εἰς τὸν σιδηρόδρομον τῶν Σουὼρων.

Εὐεργετικὸν δένδρον

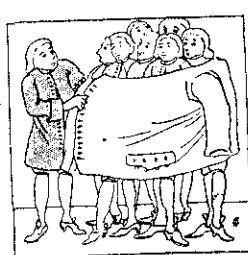

Τὸ δένδρον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον φύεται εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ἐνομάζεται ἐκεῖ Δενδροφία λη, ἐξ αἰτίας τοῦ σχήματός του κορμοῦ του. Τὸ

περίεργον εἶνε, ὅτι ὁ κορμὸς αὐτὸς δὲν ἔχει μόνον τὸ σχῆμα σφίγγης, ἀλλὰ περιέχει κ' ἐν ὑγρὸν γλυκὺ καὶ θροσιστικώτατον, τὸ ὁποῖον πίνουν οἱ ἰθαγενεῖς, διασχίζοντες τὸν φλοιὸν του.

Ἄν ἤμπορούσαμεν νὰ φυτεῦσωμεν μερικὰ τέτοια δένδρα καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας!..

Τεράστιον ἔνδυμα

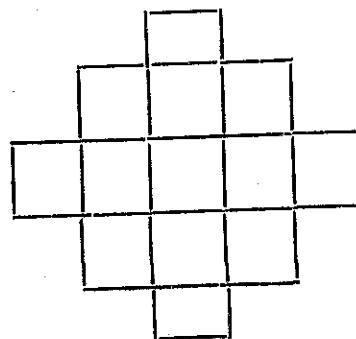
Ἦνεν τὸ γελῆσι τοῦ κυρίου Βράιτ, Ἄγγλου εὐπατρίδου γιγαντιαῖον σωματικῶν διαστάσεων, ὁ ὁποῖος ἔζη κατὰ τὸν III' αἰῶνα. Τὸ γελῆσι

καὶ αὐτὸ ἤμπορούσε νὰ χωρῆσῃ ἑπτὰ ἀνθρώπους συνήθιον διαστάσεων, καθὼς βλέπομεν εἰς αὐτὴν τὴν γελοιογραφικὴν εἰκόνα, ἀντίγραφον χαλκογραφίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α) Μονοκονδυλιὰ

Ἐορτήν ὑπὸ τοῦ Λοῦα, ἔνυ 1912

Πῶς εἴμπορεῖ νὰ γραφῇ τὸ σχῆμα αὐτὸ μὲ μονοκονδυλιὰν, ὥστε νὰ μὴν ἀκολουθῆσῃ ἡ πέννα μας δύο φορές τὴν ἴδιαν γραμμὴν;

6) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐορτήν ὑπὸ τοῦ Ναυτίλου Q.. sit i.s.p.l.s, ap.r.d à g.a.t.r. Νὰ συμπληρωθῇ ἡ γαλλικὴ αὕτη παροιμία.

γ) Μαγικὴ Εἰκὼν

Ἐορτήν ὑπὸ τοῦ Σημαιογράφου Ἑλλήνου

Μήπως βλέπετε ἐκεῖνον ποῦ ἐνεδρεύουν οὐτοὶ οἱ νακούργοι;

Ἀήλωσις: Κάθε σνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἴμπορεῖ νὰ σταλῇ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Ἑβριτιδῶν), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὀλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θαποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς σνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις τοῦ 17ου φύλλου

α) Πλαγίαυλος, κλειδοκῦμαλον, μανδολίνον, κισόρα.—β) Il faut tou-jours écouter sa mère.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχόλην παιδικών περιοδικών σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμων ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Table with subscription rates and publication details for 'The Education of Children' magazine.

Ευχαριστώ) 'Ελλάδα που Μεγάλη 'Αλεξάνδρου (αν και άργά, σου στέλλω τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου διά τόν θάνατον τῆς καλῆς σου μητέρας...)

199. Διπλή 'Ακροασις Τὰ μὲν αρχικά τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Αἰγαίου, τὰ δὲ δεύτερα χώραν τῆς 'Ελλάδος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 137ος Διαγωνισμός Λύσεων 'Απριλίου - 'Ιουλίου (Δι' λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 23ης 'Ιουνίου) 193. Δεξιόγραφος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΝΙΚΗ," Ἰδρύμενον παράρτημα ἐν Κορίνθῳ. Γενομένων ἀρχαιοεσιῶν ἐξελέγησαν: Πρόεδρος Α. Κίννας, ταμίης Π. Βλάσσης, γραμματεῦς Δ. Κανιάρης.

Εὐγενεὶς ψηφοφόροι! Ψηφίσατε πάντες; τὰ κάτωθι ψευδώνυμα:

ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΕΙΣΑ ΕΛΛΑΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ ΔΟΞΑ ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ 1912 ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΔΑΦΝΟΣΤΕΦΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΕΙΦΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΦΡΙΓΩΣΑ ΝΕΟΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΝΙΚΗ," Ἐπόμενον ἦτο εἰς Χρήστον Ζάχον, θριαμβευτήν, νὰ διαψεύδῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ τεθείσαν ὑπόγραφὴν.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΝΙΚΗ," Ονειρευμένη 'Ελλάς: Δὲν ἐζητήσαμεν ἕμεις ὡς μέλος καὶ δι' ὡς σύμβουλον εἶνε τόσοι πολλοὶ ὥστε δὲν χρειάζεσαι. Ἐγάρημεν ἕμεις μαθόντες πρὸ ἡμῶν ὅτι ἡ προηγουμένη ἀγγελία σας ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ σας: ὑπὸ τοῦ «Θριαμβεύου».

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΝΙΚΗ," Ὄστε, ἀγαπητέ (τί λόγος!) «Θριαμβεύε», πρὸς κέντρα λακτιζέας κάρνων ἀνοποστάτους ἀγγελίας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ Σπεύσατε! Ὅλοι νὰ δεῖξετε τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὴν ἀγαπητὴν «Διάπλασιν» τασσομένοι ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ «Συλλόγου Διάπλαισις», ἀληθοῦς ἀντιπροσώπου αὐτῆς, σκοποῦντος εὐρυτάτην διδασίαν τῆς «Διαπλάσεως». Γενομένων ἀρχαιοεσιῶν, ἐξελέγησαν: Πρόεδρος: 'Ηρώς τῆς Αἴθρας, ταμίης: Τολμηρός 'Αεροπόρος, γραμματεῦς: Λοξασμένη 'Ηπειρος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ Σπεύσατε! Ὅλοι νὰ δεῖξετε τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὴν ἀγαπητὴν «Διάπλασιν» τασσομένοι ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ «Συλλόγου Διάπλαισις», ἀληθοῦς ἀντιπροσώπου αὐτῆς, σκοποῦντος εὐρυτάτην διδασίαν τῆς «Διαπλάσεως». Γενομένων ἀρχαιοεσιῶν, ἐξελέγησαν: Πρόεδρος: 'Ηρώς τῆς Αἴθρας, ταμίης: Τολμηρός 'Αεροπόρος, γραμματεῦς: Λοξασμένη 'Ηπειρος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ Σπεύσατε! Ὅλοι νὰ δεῖξετε τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὴν ἀγαπητὴν «Διάπλασιν» τασσομένοι ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ «Συλλόγου Διάπλαισις», ἀληθοῦς ἀντιπροσώπου αὐτῆς, σκοποῦντος εὐρυτάτην διδασίαν τῆς «Διαπλάσεως». Γενομένων ἀρχαιοεσιῶν, ἐξελέγησαν: Πρόεδρος: 'Ηρώς τῆς Αἴθρας, ταμίης: Τολμηρός 'Αεροπόρος, γραμματεῦς: Λοξασμένη 'Ηπειρος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ Σπεύσατε! Ὅλοι νὰ δεῖξετε τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὴν ἀγαπητὴν «Διάπλασιν» τασσομένοι ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ «Συλλόγου Διάπλαισις», ἀληθοῦς ἀντιπροσώπου αὐτῆς, σκοποῦντος εὐρυτάτην διδασίαν τῆς «Διαπλάσεως». Γενομένων ἀρχαιοεσιῶν, ἐξελέγησαν: Πρόεδρος: 'Ηρώς τῆς Αἴθρας, ταμίης: Τολμηρός 'Αεροπόρος, γραμματεῦς: Λοξασμένη 'Ηπειρος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΑΓΩΝ"

Γενομένων νέων ἀρχαιοεσιῶν ἐξελέγησαν: Νέλικε, πρόεδρος; Κῦμα, ἀντιπρόεδρος; Φθινοπωρινὴ Δύσις, γραμματεῦς; Ὑπερ Πατρίδος, ταμίης.

Κατὰ τὴν τελευταίαν του συνεδρίαν τὸ ἀπολυθὲν Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπέλεξε παμφηφεὶ τὴν μὲν Κάρμεν ἐπίτιμον πρόεδρον, τὸν δὲ Δωδωναῖον ἐπίτιμον μέλος τοῦ συλλόγου.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Σπένδαλο τὴν ἡμέρα τῶν γάμων.

Ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΥ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΞΗΤΕΙΑΣ (Συλλογὴ Ποιημάτων) Ἀποστέλλεται ἀσφαλῶς διπουδήποτε ἅμα τῆ ἡμέρῃ τοῦ ἀντιτίμου φρ. 2 Γράφατε: D. E. VALAKOS 71-77 Park Place NEW YORK, U.S.A.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 17ου ΦΥΛΛΟΥ [Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 151]. ΑΘΗΝΩΝ: 'Ελισσάβετ Α. Καπλι, Κοῦλα Γεωργιάνην, 'Ενδοξὸς 'Αρσάπολις (16,17), Εὐθύνοσ Βοσκοπούλα (16,17), Μυράνη 'Αμυλλορόφου, Δ. Ε. Φινιάπουλος, Π. Καραμάνος Ζαῖρα Σ. Ζερβού. ΑΡΓΟΥΣ: 'Αθαν. Α. Παναγιωτοπούλου, ΒΟΛΟΥ: Γ. Ν. Βαφοπούλης, Γ. Α. Χαλκιάδου-Πουλοῦ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Λέλα Παπαγεωργίου. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: 'Αγγελικὴ Στράτη, 'Αλεξάνδρα Κουσουνη, 'Αθηνά Καλογεροπούλου, 'Αλουσίας Ι. Τρουλάτης. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Μαρία Ι. Γεωργιά, Γ. Κ. Σούτσος. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Θεοφάνη Κ. Οικονόμου, Νίνα Κ. Πετρουντιῆ. ΚΩΝΗΠΟΛΕΩΣ: 'Αστὴ τῆς 'Ελευθερίας, Α. Παπαγαλιῆς, 'Ημιολία. ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ: Ν. Ι. Γεωργιανῶτης. ΠΑΤΡΩΝ Πατριῶν Ναυτοπούλου. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Μαρία Μαριδίου. ΠΟΡΤ-ΣΑΪΤ: Αικατερίνη 'Ασλανίδου (16). ΗΥΡΓΟΥ: Φωφὸ Ε. Χαρίτου, Γεωργία Κ. Ζώρα, 'Ελένη Τρωφωνοπούλου, Ὀλγα Θ. Πιτσινή. ΤΡΙΚΚΛΑΔΩΝ: Νίκος Δ. Καραγιάννης. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Σπ. Κ. Σταυροπούλου. ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Βασίλ. 'Ηλ. Τζάμπα. ΥΑΡΑΣ: Γε. Ι. 'Αποστόλης, 'Αθανασία Ι. Ράλλη, Νίνα 'Αν. Καραδοῦλη. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Λούλα Σ. Μάλλου, Σ. Γ. Μπαρκίης, Δ. Ε. 'Ομήλιος, Ραλλοῦ Ι. Βεζύρη, Ν. Α. Κασθενιώτης, Εὐαγ. Η. Παπαηλιόπουλος.

Η ΚΡΙΝΙΩ

ΑΣΠΡΟ ΜΕΡΜΗΓΚΙ, ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Σπένδαλο τὴν ἡμέρα τῶν γάμων.

Ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Οἱ σκοποὶ τῆς νυκτός, ἀφροῦ ἐσήλωσαν τοὺς φράγτες, — τὰ θυρόφυλλα νὰ πούμε, — ἀπὸ τὰς πύλας πού ἐφρουροῦσαν, παρέδωκαν τὴ φύλαξιν σὲ ἄλλους, καὶ ἀργοκίνητοι αὐτοὶ, σὺν ἄνθρωποι πού ἔκαμαν τὸ καθήκον τους, ἐγύριζαν ἐστὸς στρατώνας. Στὸ δρόμο ἀπαντοῦσαν ἄλλα μερμηγκία, — πολιτείας, πού ὅ,τι εἶχαν ξυπηδήσῃ κ' ἐδραϊναν ἐξῶ νὰ λάμουν εἶσα μινρὸ ὑγιεινὸν περιπάτο 'ς τὴν ὥραια πρωϊνὴ ἐξουχί. Καπευ-κάπου ἐσταματοῦσαν καὶ τάλεγον μετὰ ἑαυτοὺς ὅσα χεράκι.

Καθ' ἑπειτα ἀντίο σας! στὸ καλὸ! βιάζεσθε! Ἐγυρίζοντο καὶ καθένα τραπούσε 'ς τὴν δουλειὰ του.

Μέσα, εἰς τῆς στῆς, ἡ κίνησις ἐξώθησαν ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ. Κάθε μερμηγκι ἐκὐπταζε νὰ κἀνη γρήγορα-γρήγορα τὴν ἐργασίαν του, γιὰ νὰ εἶνε ἕτοιμο νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν γάμων, πού γίνεται καθὲς χρόνον καὶ εἶνε τρόπον τινα ἡ μεγάλη ἐθνικὴ ἐορτὴ τῆς μερμηγκοφυλῆς.

Τὴν παραμονή, διάταγμα τῆς Βασίλισσας ἀνήγγειλε 'ς ὅλην τὴν πολιτείαν τὰ μέτρα πού εἶχαν πάρῃ αὐτὴ καὶ τὸ Συμβούλιόν τῆς, γιὰ τὸν ἐπίσημον ἐορτασμό. Καὶ καθὲς μερμηγκι ἤξερε πλέον τί εἶχε νὰ κάμῃ. Οἱ ἐργάται ὅτ' ἐχωρίζοντο σὲ δύο συντροφίαις. Κ' ἐνὸς ἡ μία συντροφία ὅτ' παρερρίσκτο 'ς τὴν ἐνορτίαν τῶν ἐργῶν, ἡ ἄλλη ὅτ' ἐβγαζε τ' αὐτὰ 'ς τὸν ἥλιον, ὅτ' ἐπεριποιεῖτο τὰ μικρὰ, ἐνῆ ἀδὴ τῆς νύμφης καὶ τῆς χρυσαλλίδος (*), ὅτ' ὅρμεγε τῆς μελιγγρῆς, — τὰ πρῶσινα ἐκείνα ζωοφάγια, πού εἶνε ἡ ἀγελαδία τῶν μερμηγκιῶν, — θὰ ἐκαθάριζε τοὺς στύλους, τοὺς στερωμένους με τσιμέντον, καὶ ὅτ' ὠδηγούσε τῆς ἀγελαδίας νὰ βοσκίθουν 'ς τῆς ἀγριοριανταφυλλίας τοῦ βόσκου. Καθὼς ἔξερετε, ἡ μελιγγρῆς φουσκῶνον ἀπὸ ἕνα γλυκύτατον μέλι, πού τὰ μερμηγκία τὸ ὑπεραγαπεῖν καὶ τὸ βγάξουν με ἀρμεγμα μεθοδικὸ καὶ κανονικόν, ὅπως γίνεται με τὸ γάλα καὶ 'ς τὰ βουστάσια τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἐπιπέδησαν ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἡ μερμηγκοσωμικὴ ἐξόπληση σὲ μιὰ μεγάλη ἀναστάτωση. Ἡ πρώτη ἀκτίνης τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου μόλις εἶχαν χρυσώσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ οὐρανοῦ, πού ἐπροϋλάττει τὴν εἰσοδὸν τῆς ἐργατικῆς πολιτείας τῶν μερμηγκιῶν.

Ἡ Βασίλισσα ἐπρωγοῦσε με μεγαλοπρέπεια...